

AMICULU FAMILIAR

FOIA BISEPTEMENARIA
PENTRU TOTE TREBUINTIELE VIETIEI SOCIALE.

INSTRUCTIUNE.

DISTRACIUNE.

Va esi in 1/13 si 15/27 di a fie-carei lune. Pretiulu de prenumeratiune pre acestu anu e 1 fl. 50 cr. v. a.
4 franci — lei noi. A se adresá la REDACTIUNEA foiei in Gherla. — Szamosujvár.

Doze fete.

Demanétia la fontána
Doze fete siedu pe bérna.
Un'a dice: tu surata,
Io 'n cáglegi-oiu fi nevéstá, —
Cá Giorgitia m'a petítu,
Si me ducu cá mi-e iubitu.

Ce'a-lalta tace lina
Si se 'ntórce spre fontána . . .
Totu privesce 'n valurele,
Lacramile-i curgu margele;
Si-si ascunde 'n mâna blându
Cei doi ochisiori ce plângu.

Copiliti'a cea voiosa
Ie cárligulu merge-acasa.
Ce'a-lalta stá pe bérna,
Stá ce stá si mai suspina:
— Vai Giorgitia ce pecatu,
Te-am iubitu si m'ai lasatu!

Vremea trece, diu'a cresce,
Singurica totu vorbesce, —
Vine sér'a blânda, lina,
Ea totu plânge la fontána:
— Vai Giorgitia ce pecatu,
Te-am iubitu si m'ai lasatu!

Nóptea-i mare, 'ntunecata,
Ea totu plânge seuitata.
Frundi'a-aude si o 'ngâna,
Ventulu suffa si suspina:
— Vai Giorgitia ce pecatu,
Te-am iubitu si m'ai lasatu!

* * *

Demanéti'a la fontána
Olulu singuru lînga bérna;
Dar' in apa-unu chipu cu sânge
Par' cá si-acum totu mai plânge:
— Vai Giorgitia ce pecatu,
Te-am iubitu si m'ai lasatu!

V. R. Buticescu.

IFIGENIA' A IN AULID'A.

Tragedia in 5 acte.

— Dupa Euripide —
(Continuare.)

Actulu IV.

SCEN'A I.

Achile (singuru).

In ce locu e alu ostei elene beliduce?
Copii, dintre voi care la dinsulu se va duce,
Se-i spuna cá la usia feciorulu lui Peleu,
Achile, stá cautandu-lu? Cá-ci nu 'ntr'o forma, dieu,
Ne-afâmu cu toti de bine in portulu acestu mare!
Muere cei ce n'avemu, siedemu fara intristare,
Cá-ci casele pustie usioru noi le-amu uitatu.
Dar' multi: copii, muere acasa au lasatu;
Acestia vreu se mérga, cá-ci doru-i chinuesce.
De-ci, ce'a, ce in lucru pe mine me privesce,
Voiu spune: altii érași vorbésca pentru sine.
Lasându a tierei mele campii de farmecu pline,
Stau cá pe spini aice, eu-ai mei ostasi luptandu,
Ce-mi dicu fara 'nctare: „Achile, pâna candu
Aci siedé-vomu inca p'acestu malu plinu de cétia?
De poti, condu-ne 'n lupta, cu Troi'a se dà-mu față;
De nu: ne lasa-acasa, de unde amu venitu.
Mai multa amenare nu! nu-i de suferitu!

SCEN'A II.

Clitemnestr'a si Achile.

Clitemnestr'a.

Fiu bravu alu Nereidei! cuventulu teu placutu
Din intru audiendu-lu, venii se te salutu.

Achile (in parte.)

O, ce fația modesta! ce ochi blandi de placere!
Asiū vré se sciu de unde-i, cine-i asta muere?

Clitemnestr'a.

Nu me cunosci, firește, că-ci adi întâiu me vedi.
Mi-place, că — precum vedu — modesti'a stimedii.

Achile.

Dar' spune-mi cine esti tu, si cum de ai venitu,
Muere, in acestu locu de arme-acoperitu?

Clitemnestr'a.

Me chiama Clitemnestr'a, sum fic'a Ledei dulce,
Barbatu mi-e Agamemnon, supremulu beliduce.

Achile.

Cu câte-va cuvinte mi-ai spusu tôte pré bine.
(in parte) Dar' cu mueri in vorbe se stau nu se cuvine.

Clitemnestr'a.

Ce faci? tu fugi de mine? dà-mi mân'a — nu fugi —
S'o stringu. Pentru logodna semnu bunu ast'a va fi.

Achile.

Se-ti dau, dîci, a mea mâna, s'o stringi? M'asiū
teme, dieu,
De regele Agamemnon. S'atingu mân'a-ti nu vreu.

Clitemnestr'a.

Candu iei adi de sotia p'a mea iubita fica,
Fiu bravu alu Nereidei, de ce ai atunci frica?

Achile.

Ce-ai disu despre sotia? Cuventu-mi se opresce!
Dôr' esci in retacire, séu ceva te-amagesce.

Clitemnestr'a.

Că esci in confusiune, e lucru pré firescu:
Asié suntu mai toti junii, de nunta candu vorbescu.

Achile.

Eu nu sciu, a ta fica s'o fiu candu-va cerutu.
Cu nime despre acést'a nici vorba n'am avutu.

Clitemnestr'a.

Nu te 'ntielegu. Spre mine tu cauti plinu de mirare:
Dar' eu de-a tale vorbe me miru cu multu mai tare.

Achile.

Nici eu nu sciu ce este. Dar' trebuie se scimu,
Că-ci ambii 'n retacire n'asiū crede că se fimu.

Clitemnestr'a.

Frumosu amblaiu! De nunta vorbii aci cu tine,
De care tu nimica nu scii. O! ce rusine! . . .

Achile.

Dôr' cine-va voit'a de noi adî jocu se-si bata;
Dar' ast'a nu-i nimica. Se nu fiu intristata!

Clitemnestr'a.

Remasu bunu! eu in ochi-ti nu potu se mai privescu.
Achile.

Adio! eu cu barbatu-ti me ducu se me 'ntalnescu.

SCEN'A III.

Cei de susu si Servulu betranu.

Servulu.

Stai, stăi! fiulu lui Peleu, si tu, a Ledei fica!
Pe voi ve cautu.

Achile.

Cine me striga asié cu frica?

Servulu.

Unu servu opritu de sôrte a fi mai curajosu.

Achile.

Acui? că-ci alu meu nu esci.

Servulu.

Alu ducelui faimosu,
Si alu muerei sale cu care-acum vorbisî.

Achile.

Aci-su. Cu mine ce vrei, de 'n cale me oprisî?

Servulu.

Dar' singuri sunteti ôre? nu-su si altii p'afara?

Achile.

Cu noi ai vorbe numai? Incôce vino dara.

Servulu.

O! apera-i, Destine! p'acei ce-i amu in minte!

Achile (catra Clitemnestr'a.)

Voru fi interesante, cumu vedu, a lui cuvinte.

Clitemnestr'a (catra servu).

Aci e mân'a-mi, spune indata totu ce scii.

Servulu.

Cunosci credinti'a-mi fația de tine si-ai tei fii?

Clitemnestr'a.

Cunoscu. Tu esci la casa-mi unu servu vechiu si
iubitu.

Servulu.

Agamemnon că zestre cu tine m'a primitu.

Clitemnestr'a.

De-atunci totu langa mine servesci neincetatu.

Servulu.

Si langa Agamemnon . . . dar' astadi l'am lasatu.

Clitemnestr'a.

Dar' spune-ne acum'a de spusu ce ai in minte!

Servulu.

Copil'a-ti s'o ucida voesce-alu ei parinte.

Clitemnestr'a.

Ce dîci? glumesci cu mine? séu dôr' ai nebunitu?

Servulu.

I-va taié adi capulu c'unu palosîu ascutîtu.

Clitemnestr'a.

Vai mie! că-ci barbatu-mi a nebunitu atunce!

Servulu.

Ba trézu e si cu minte. Nu pentru fic'a-ti dulce,
Nici pentru tine inse! . . .

Clitemnestr'a.

Dar' spune-mi, ce voesce?
Ce demonu fara mila la ast'a 'lu silesce?

Servulu.

Cuventulu lui Calchante, se póta ostea merge. . .

Clitemnestr'a.

Si unde? . . . vai, din viétia chiar' elu vré a o sterge!

Servulu.

La Troi'a, pe Elen'a de-acolo s'o aduca.

Clitemnestr'a.

Si pentru ea copil'a-mi din viétia se se duca?

Servulu.

Scii tóte. Artemidei dreptu sacrificiu o dà.

Clitemnestr'a.

Dar' nunt'a ce 'nsemnéza, cu care me 'nșiela?

Servulu.

Cá se-ti aduci copil'a aici fara de téma.

Clitemnestr'a.

La mórte-a venitu dara si ea si a ei mama!

Servulu.

Vai voue! Agamemnon e pré eutezatoriu.

Clitemnestr'a.

Suntemu perdute! ochi-mi de plansu suntu unu isvoru.

Servulu.

Amaru e plansulu mamei versatu pentru ai sei fii.

Clitemnestr'a.

Dar' tu despre aceste, betrane, de unde scii?

Servulu.

Cá-ci e'o scrisóre noua plecasem adi la tine.

Clitemnestr'a.

Se nu pornescu de-acasa? séu se grabescu mai bine?

Servulu.

Se nu pornesci. Barbatu-ti érá cu minte atunci.

Clitemnestr'a.

De ce n'ai venitu dara scrisórea se-mi aduci?

Servulu.

Din mâna mi-a luat'o eu sil'a Menelau.

SCEN'A IV.

Clitemnestr'a si Achile.

Clitemnestr'a.

Audi si tu aceste, o! fiulu lui Peleu?

Achile.

Audu, si sórtea-ti trista o pré compatimescu.

Clitemnestr'a.

Vedi, pentru a ta nunta ei fic'a-mi o jertfescu.

Achile.

Dar' eu l'acést'a nu voiu se me 'nvoescu nici-candu.

Clitemnestr'a.

O! lasa-me, Divine,¹⁾ se 'ngenunchiu suspinandu

'Nainte-ti, eu, muere din sange moritoriu.

La ce se fiu superba a-ti cere ajutoriu?

Si pentru ce-su datore a me luptá mai tare,

Decátu pentru-a mea fica? . . . Da-mi mâna de-aperare!

Ajuta-mi, o! Divine, in asta sórte grea,

Mie, si la copil'a-mi, ce mire te credea.

Cá-ci tie ti am adus'o de nunta pregatita,

Si-acum voru s'o omóre. Rusine ne-'audita

Va fi si pentru tine, de n'o vei aপরá:

De sí nu ti-e muere, ea s'a crediutu a t'a . . .

Te rogu pe a ta drépta, pe maic'a-ti iubitóre,

Alu teu nume ne-aduse aice la pierdiare:

Tu ai se ne si aperi de reulu venitoriu,

Tu esci uniculu nostru altaru mantuatoriu!¹⁾

Amici nu amu. Barbatu-mi e duru, fara 'ndurare;

Ér' eu, biata muere, ce se sciú face óre

Intre acesti rei omeni? . . . dar' si buni, candu ei
vreu! . . .

Deci tu de ai curagiulu a-mi tinde bratiulu teu:

Voiu fi acusi scapata, dar' altcum . . . nici-odata! . . .

Achile.

Intr'uneori ne place a n'ascultá de minte.

Suntu in sa in viétia adese ori mominte,

Candu svaturiloru sale e bine a urmá.

Creseându-me 'ntieptulu Chiron in eas'a sa,

Moravuri forte simple elu a plantatu in mine:

Mai mariloru plecu capu-mi, de vedu ca lucra bine;

De nu, in séma nu-i ieu. Aici, si-ori unde, facu

Cumu sciú; einstescu pe Ares²⁾ cu spad'a-mi dupá
placu.

Pe tine, deci, ce suferi, eu nu te voiu lasá.

Ce-'oiu sciú, tóte voiu face, se potu a te-aperá:

Si fic'a-ti, ce venit'a, cá soçi'a mea aice,

Parintele ei nu va nici-candu s'o sacrifice!

Intrigi eu-a mea persona nu faca nime 'n lume!

De si ar' elu junghiá-o, dar' totusi alu meu nume

Copil'a ti-ar' ucide! si-atunci onorea mea

Pe veci ar' fi pierduta, s'o am n'asiu mai poté.

Celu mai misielu in lume, nu fiulu lui Peleu,

Ci-alu unui omu netrebnicu, asiú fi atuncia eu,

Candu numele-mi in mana l'alu teu nebunu barbatu
Lasá-l'asiú cá se fia unélta de junghiatu.

Nu, juru pe memori'a stramosiului Nereu

Creseutu in und'a marii ce murmura mereu:

Ca-a ficei tale viétia elu nu va se o stinga,

Ba nu va nici cu-unu degetu, nici velulu ei s'atinga!

Séu fi-va orasiu mare micutiulu. Sipilos,

Si-uitata de toti Ft'i'a cu numele-i faimosu!

Lui Calchant' gertf'a de-astadi, me temu, i-a fi amara.

Séu ce-i unu anguru óre? E o fintia rara,

Ce spune mintiuni multe, si adeveru — nimica;

Fortun'a-i de se schimba si nu-lu sustiene: pica.

O! câte fete inca mi-ar' dá mân'a usioru,

(Asié vorbesce lumea) de-asiú vré cá se me 'nsoru.

Prin ast'a Agamemnon amaru m'a vetamatu.

De-a vrutu elu alu meu nume, de ce nu s'a rugata

La mine pentru dinsulu? Tu fic'a-ti cu placere

Mi-ai fi adus'o 'ndata; si eu, p'a mea muere,

¹⁾ Templele la Grecii din vechime serviau de asilu pentru cei persecutati. De langa altaru nu érá iertatu a duce la pierdiare nici pe cei mai mari factori de rele.

²⁾ Ares, la Romani Marte, dieulu resbelului.

¹⁾ Divine, — pentrucá mum'a lui a fostu fic'a dieului Nereu, ér' parintele seu si deducea originea delu insusi Zeus (Joe). (Vedi act. III. scen'a III.)

Decum-va dins'a-i caus'a, cà-aci stămu opaciti,
Asiū fi predat'o insu-mi eleniloru mahniți,
S'ajutu prin ast'a scopulu ce urmarescu si eu.
Dar' ducii nici in sēma pe mine nu me ieu!
A face reu, sēu bine, loru totu un'a le pare.
Va sei acusi se spuna acēsta arma, care,
De si Troi'a-i departe, cu sange-o voiu hrani:
De-a fi cine, copil'a-ti din mane-a mi-o rapı?
Fii liniscita; sōrtea-ti de-acum e 'n grigi'a mea.
De si nu sum dieu, astadi unu dieu 'ti-voiu paré!

Clitemnestr'a.

O! cum se-ti multiamescu eu? cum se te laudu óre,
Cá laud'a se fie nici mica, nici pré mare?
La cei bunı nu le place a fi pré laudati.
Nu voiu se plangu. Dorerea-mi o scii. Bunii barbati,
De si n'au legatura cu cei nenorociti:
Pretestu ei totu 'si-afla de-ai face fericiti.
O! aibi mila de mine, ce suferu chinu nespusu!
Speranti'a-mi, de-ati fi sócra in ventu acum s'a dusu,
Dar' mórtea ficei mele, me temu, nu va fi óre
Semnu reu si pentru tine si nunt'a-ti venitóre?
De-acést'a ar' fi bine, câtu poti, se te pazesci.
A tale vorbe in sa suntu fórtē 'ntieptiesci.
Ai inceputu pré bine si bine-ai si gatatu:
Voesce numai tare, si fie'a-mi a scapatu.
Doresci se 'ncinga si ea genunchi-ti, casi mine?
Acést'a pentru-o féta de si nu se cuvine:
De vrei veni-va totúsi, cu faci'a ardietóre
In foculu inocentei si virginei pudóre.
Séu póte-avé speranti'a de mórte a scapá
Si fara de acést'a, prin mijlocirea ta?

Achile.

Nu vie ea. Pudorea e sacra pentru mine.

Clitemnestr'a.

Asiū vré se-ti dămu onóre, precum ti-se cuvine.

Achile.

N'aduce inainte-mi copil'a-ti, o! muere,
Se nu dămu de rusine. Cà-ci au multa placera
Ostasii — alte lucruri ne-avendu acum aci —
A defaimá pe altii mereu, si-a cleveti.
Totu un'a-i pentru mine, rogati-me séu ba:
Alu meu scopu, celu mai sacru, e a ve aperá.
Si candu audi aceste, se scii cà nu mintiescu:
Se moru, de-a mori fie'a-ti, nici eu se nu traescu!

Clitemnestr'a.

O! fii ferice, scutul celoru nefericiti!

Achile.

Dar' fá, precum ti-'oiu spune, se fimu de reu scutiti.

Clitemnestr'a.

Vorbesce; cum se n'ascultu a tale dulci cuvinte?

Achile.

Candu amu poté spre bine întórce pe parinte.

Clitemnestr'a.

De-a ostei frica in sa e anim'a-i cuprinsa.

Achile.

Motivele-i cadé-voru de altele invinse.

Clitemnestr'a.

O, ce se facu dar', spune-mi, de si nu am sperantia.

Achile.

'Lu róga se nu curme a ficei sale viétia.
La casu de 'mprotivire la mine vei veni;
Ér' de se pléca dinsulu, eu n'am la ce pası,
Cà-ci ea va fi scapata si fara bratiulu meu;
Si-amicu si mai departe cu dinsulu asiū fi eu.
Nici ostea n'ar fi 'n stare se-mi faca vr'o scadere,
Candu ar' vedé, cu mintea cà 'vingu, nu cu putere.
Ast'felu tóte ar' fi bine.

Clitemnestr'a.

O, ce bine vorbesci.

Asié voiu face tocmai, precum me sfatuesci.
De n'asiū ajunge in sa ace'a ce dorescu:
Pe tine, spune-mi, unde voiu ér' se te gasescu?
In ce locu, vai, se cautu alu teu bratiu de-aperare?

Achile.

Voiu fi eu totu-dea-un'a aproape si 'n veghiare,
Se nu te véda ostea in urma-mi alergându.
Famili'a-ti strabuna eu n'asiū voi nici-candu
Se aiba vr'o rusine; cà ci Tindar nu merita
Rea faima. Elu e mare si viti'a-i renumita.

Clitemnestr'a.

Asié-i. Ascultu de tine, tu-mi fii conducatoriu;
Si, diei de suntu in ceriuri: cá omu bunu, placutu
loru,

Tu vei primı rēsplata acusi. Ér' de nu suntu:
Atunce la ce óre luptămu p'acestu pamentu?

(Finea va urmă.)

Petru Dulfu.

Luxulu femeiei si Zestrea miresei.

Vedemu cu durere ca pe tóte dilele se inpuca nu-
merulu casatoriiloru si se inmultiesce numerulu acelor'a,
cari — nesocotindu legile naturei — se decidu a duce o
viétia solitara, — lipsita, ce e dreptu, de grigiale vietiei fa-
miliare, dar' lipsita totu-odata si de acele dulci delicia cari
omulu numai in cerculu familiei s'ale le póte afiá si gustá.

Caus'a acestei inpucinari a casatoriiloru si inmultiri
a celibatariloru — dupa Dlu Dr. Felix — ar' fi luxulu
femeiloru si dorinti'a barbatiloru de-a sustiené famili'a din
zestrea consórtei.

Cumcà femeile suntu luxóse si ca barbatii cauta ze-
stre, acést'a este pré veditu cá se aiba trebuintia de-a fi
demonstrata. Ce'a ce inse ar' fi bene a se sci este: de
unde provine acelu luxu, de unde ace'a trebuintia de ze-
stre? Caus'a fiendu-ne cunoscuta, leaculu va aparé de sene;
si, de nu me insielu, leaculu va fi unulu si acelasiū in-
contra ambeloru acestoru bóle.

A strigá vecinicu incontr'a femeiei — díce Domnulu
Mihnea — a ne plange neincetatu de usiurinti'a s'a, a
declamá mereu incontr'a cochetariei s'ale, a-o certá necur-
matu pentru iubirea s'a de a se gati, a-o dojeni intr'un'a

pentru luxulu ce desfășura, a-o muștră de cu dîu'a pîna s'era de pucîna s'a serioșitate: este pe atîtu de nedrept, cîtu de zadarnicu! Unu reu nu pôte veni decîtu dintr'altu reu. Nimic'a nu se face fora necesitate. Femeile suntu luxose acolo numai unde societatea cere cî ele se fie luxose; barbati cauta zestre acolo numai unde societatea s'eu cerculu in care traiescu i-i constringu ore-cum a caută zestre.

Omulu are in elu o catatime de activitate pe care trebuie neaparat se o cheltușca; candu nu pote face binele, face reulu, dar' ori cum face cev'a: cîci nimica nu este mai contr'a firei omenesci de cîtu a nu face nimicu.

Femeiei i s'a rapitu tîta libertatea s'a, i s'a circumscrisu cu totulu campulu activitat'ei s'ale, este deci firescu cî ea se caute a intrebuintă ace'a activitate, ce simte imperiosu trebuint'a de a se desfășură ori-cum va poté. Lasata libera, femeia ar' munci, ar' produce, ar' creă. Asuprita, nu-i remăne decîtu a se sili cî se imblăndișca pe asupritoriulu seu.

Singur'a s'a preocupare devine deci de a placé, de a atrage atentiunea s'a, de a provocă dorint'a s'a. Luxulu nu este decîtu unu fructu alu selaviei. Femeia sclava nu poté a nu iubi luxulu. Acel'a i este necesaru, indispensabile; ea se nutreșce cu elu, traesce prin elu. Tierancele, cari au unu campu deschisu activitat'ei loru, cari muncescu alaturea cu parintele, cu fratele, cu barbatulu loru, nu suntu luxose; cî-ci muncescu, produc, traiescu libere. — Femeia franceza, engleza, nu numai din poporu, dar' chiar' din burghesia, nu este de locu luxosa; cî-ci ori-cîtu de asuprita ar' fi in dreptu prin legislatiune, tradițiune, moravuri: este de faptu aprîpe libera; cî-ci muncesce, produce. A depinde de altulu este a nu fi liberu. Femeile cari au una maestria suntu singure libere; cî-ci nu depindu decîtu de ele, potu discută, potu face condițiunile loru cu celu cu care traiescu, potu tractă de egalu pe egalu.

Femeile cari nu au alta maestria decîtu frumséti'a loru, suntu silite a primí condițiunile ce li se impnu si a se aruncă in luxu; cautăndu vecînicu a placé mai multu.

In Franci'a femeile au inceputu a ocupă o multime de funcțiuni publice si le indeplinescu cu o esactitate, o scrupulositate rara. La poste, la telegrafu, prin sate, orașele, une ori nu vedi decîtu femei. Au tîte calitatile barbatiloru, cu deosebire ca punu mai multa pasiune in ce'a ce facu.

Une-ori acéșta merge chiar' pré departe. In Statele-Unite de esemplu, unde la 100 de institutori suntu 70 de femei, ele aducu in funcțiunile loru unu tactu care se ar' gasi arare-ori la unu barbatu. »Déca li se poté adresa o muștrare, — dice Dlu Hippeau, — este numai cî se dau cu o pré mare ardóre la laboriós'a loru munca si cî compromitu pré desu sanetatea loru printr'unu escesu de lucru.»

In Franci'a la tîte legatoriile, tipografiile, la care ele lucrăza, suntu cu multu mai esacte decîtu lucratori. In unele tipografii, numerulu femeiloru muncitóre este mai

mare decîtu alu barbatiloru. In tîte pravaliile se vedu femei. Ele adese-ori tienu socotelele si stau la cassa. Négutietorii cei mai avuti se falescu de a vedé pe fét'a s'eu pe nevast'a loru muncindu alaturea cu ei. Numai in clasele inalte, printre cîrmuitori, femeile suntu considerate inca totu cî simple papusi; si de ace'a acolo mai cu sêma domnesce luxulu.

Se se deschida scoli profesionale pentru femei, se se admitta ele la posta, la telegrafu, pretutindeni in fine unde potu inlocuî s'eu insoci pe barbati: si luxulu va disparé; si femeia avendu o tîenta inaintea s'a, va caută a se instrui din ce in ce mai multu,

Luxulu disparëndu, femeia cheltuindu mai pucinu si producëndu: barbatulu nu va caută zestre; si seraculu cî si bogatulu se voru poté cunună, fora a se teme cî nu voru avé din ce-si nutri copii.

D. R.

Datine si credintie romane.

Rindunic'a.

(Fine.)

IV.

Afara de-aceste dîne legende complete ale Rindunelui si ce'a publicata de Dlu V. Alecsandri se mai afla inca si dîne fragmente, cari 'mi suntu mie cunoscutu, si anume: unulu totu in Bucovin'a, éra celalaltu la Români din Banatu.

Déca aceste dîne fragmente nu s'ar' deosebi multu de cele de mai susu le-asiu trece cu vederea, asié inse, credu cî in interesulu sciintii, voru fi bine-primate si aceștea déca le voi reproduce aici.

Fragmentulu legendei din Bucovin'a e celu urmatoriu:

Au fostu odata unu barbatu si o nevasta, cari au avutu trei copii. Éta cî 'ntro dî moru tustrei copii, si candu se-i duca la grîpa, maie'a loru, in locu se-i boeșca si se plînga dupa dînsii cî alte maice, ea mergea in urma loru totu jucandu, batëndu in palmi si ridiendu.

Nu multu dupa acéșta moru si socrii sei. Dar' ce schimbare? . . . Nevest'a nu mai éra acum'a cea de mai 'nainte. . . Plangé si se tanguiă dupa dînsii, de gandia cî cine sci pre cine a perdutu. Si totu asié plangëndu si boeindu, de se cutremură camesi'a pe dîns'a, petrecu ea pe socrii sei la grîpa.

Dupa ce se 'nmormentara acum'a betranii si dupa ce se 'nturnara cu totii de la tînterimu a-casa, intrébă barbatulu pe nevest'a sa:

— Nevasta! de ce, candu ni-au muritu copii nostri tu n'ai versatu nici o lacrima dupa dînsii, ci ai jecatu si ai risu si te-ai veselitu candu i-ai petrecutu la grîpa, éra acum'a ca ti-au muritu socrii, adeca parentii mei, i-ai boeindu si te-ai tanguitu dupa dînsii? . . .

— D'apoi bine! — respunse nevest'a, — dupa copii nostrii n'am plansu, ci am jecatu si am risu; pentru cî

prea bine am știut eu unde se duc eu, că mergu în raiu, éra dupa socrii cum n'oiu plange, știindu bine că pentru faptele loru trebuie se mérga la munc'a cea vecinica a iadului!

Audindu barbatulu respunsulu nevetei sale se mania focu pre dâns'a și începù a-o sfadi și a-o certá. Și totu asié, din un'a în alt'a, din cërta în cërta, veni tréb'a pâna la batae. Inse candu sè dee barbatulu în nevéta, acést'a se preface iute într'o Rîndunic'a și sbóra pe ferésta afara. Atunci barbatulu da s'o prinda, dar' ajungându-o numai de códa, remâne cu tóte penele în mana, afora de cele dóue de pe de-laturi, cari au scapatu ne-smulse și cari pâna în diu'a de asta-di se vedu la Rîndunele.¹⁾

Fragmentulu legendei, care se afla la Români din Banatu, suna:

„Dupa traditiune Rîndunic'a a fostu dintru începutu fêta, care se certá cu parinti ei, éra pre alti i-i calumniá. Pentru ace'a s'a prefacutu ea în form'a ei presenta, și trebuie se-si faca cuibulu seu în camine, espusa fiindu fumului innegritoriu.“²⁾

V.

Acestea suntu legendele Rîndunelei, câte le-amu pututu aflá eu pâna acum'a.

Din cele trei din Bucovin'a resulta că Rîndunic'a dintru începutu a fostu o nevéta tēnera, care prefacându-se în form'a ei de pasere, a remasu pâna în diu'a de asta-di cu gusi'a rosie și cu códa cá o furcutia, dupa cum adica a uns'o barbatulu seu cu sânge și i-a smulsu mijloculu codii.

Dupa legend'a Dlui V. Alecsandri inse, precum și dupa spus'a unoru Români din Bucovin'a, Rîndunic'a a fostu dintru începutu fêta de imperatu. Éra rochi'a ei, cu care a fostu imbracata, dupa legend'a publicata de Dlu V. Alecsandri, s'a prefacutu într'o planta cu flóre albastra, care infloresce primavér'a și se numesce »Rochiti'a Rîndunelei.“³⁾

Totu din caus'a acést'a, pentru ca Rîndunic'a a fostu dintru începutu femeia, crede poporulu, că-si face ea cuibulu seu numai în podurile caselor, fiindu datu se petróca la unu locu, sub unu acoperemēntu cu ómenii.

Dupa fragmentulu legendei din Banatu, mai susu aretatu, precum și dupa o colinda populara⁴⁾ 'si facu Rîndunelele cuiburile sale prin podurile caselor de-ace'a, pentru că asié au fostu ele blastemate.

Tenórea legendei banatiéna ni-e deja cunoscuta. A colindei inse e acést'a:

Sub o trupina de maru-peru se afla unu patu

¹⁾ Acestu fragmentu de legenda l'am auditu de la Jona Terțesiu, din Ilisiesci.

²⁾ Arthur und Albert Scott. Walachische Märchen. Stuttgart und Tübingen. 1845. pag. 284.

³⁾ Op. cit. pag. 85.

⁴⁾ At. M. Marienescu. Poesi'a populara. Colinde. Pest'a. 1859. pag. 24.

Pe la fundu cu tunete,
La fustei cu fulgere,
Frembele de céra sânta
Totu topita și 'nvertita.

În patulu acést'a:

E culcatu unu Dumnedieu
Mititelu și frumusielu
Și la fața curatielu,
Fasiatu de-o 'mperatésa
În fasióre de matasa.
Comanacu-i ie bumbacu,
Cu trei flori în comanacu,
Un'a-i flóreá mirului,
Alt'a viti'a vinului,
Un'a spiculu graului.

Și pe candu Dumnedieu dormiá dusu, unu somnu greu, pe-atunci:

Ét' venira Rîndunele,
Negrisióre, frumusielu,

cari, de-si începura a cantá și a colindá, totusiú nu-lu putura desceptá. Deci:

Rîndunelele sburara,
Catra mare se lasara,
Ele tóte apucara
Stropuleti pe aripele,
Petricele 'n penicele,
Ér' la fin cá au venitu,
Cu-aripile l'au stropitu
Cu petrele au sverlitu. . .

Și facându ele acést'a, Dumnedieu celu frumusielu, desceptandu-se din somnu, se mania pe dēsele și le blastemé dicundu:

Rîndunea! fă-ti cuibulu teu,
Unde-a fi loculu mai reu,
Prin podulu seraciloru,
La grind'a stresineloru
Se te bata fumurile,
Cá pe feciori cugetele,
Cugetele de 'nsuratu,
Pe fete de maritatu! . . .

Éra-si se díce, că Rîndunelele 'si facu cuiburile loru prin podurile caselor numai pentru norocirea ómeniloru și pentru curatieni'a loru. Unde suntu casele séu grajdurile vrajite de cine-va, acolo nu-si facu Rîndunelele nici odata cuiburi.)

Asemene, totu din causa că Rîndunic'a dintru începutu a fostu femeia, crede poporulu, că nu e buna de mâncatu; apoi că e fórte pecatu a-o omori séu a-i stricá cuibulu și ai sparge óule. Ba! nici mân'a nu e bine se puț pe dēns'a. Dreptu ace'a, fie-care Românu da de grija copiiloru sei cá nu cum-va se se atinga de dēns'a, s'o omóre, se-i strice cuibulu, séu se-i sparga óule, că-ci facundu acést'a, póte se li se întemple vre-o nenorocire.²⁾

¹⁾ Credinti'a Româniloru din tienutul Dornei com. de Dlu Petru Ursulu, cantoru bes. din Candreni.

²⁾ Credintia și datina comuna în Bucovin'a.

E pecatu a omori pre Rîndunele, a le strică cuiburile si a le sparge óule inea si de-ace'a, pentru ca ele, dupa credinti'a poporului, suntu spirite,¹⁾ suntu gainele lui Domnedieu,²⁾ si cá atari nu facu nici unu reu ómeniloru, ci din contra ele aréta noroculu fie-carei case.³⁾ Unde-si facu ele cuiburile, acolo se 'neuibéza si noroculu.⁴⁾

Románulu, care omóra vre-o Rîndunica, ii strica cuibulu si-i sparge óuele, nu numai cá se departéza noroculu de la casa lui; ci se crede despre dênsulu cá a comis unu pecatu asié de mare, cá si candu ar fi omoritu pre atare nevésta, i-ar' fi resipitu cas'a, si i-ar' fi nenorocitu copii,⁵⁾ si cumu a-omorit'o indata-i séca mân'a.⁶⁾

VI.

Afara de datinele si credintiele pâna aici insirate mai credu Románii cum cá celu ce vede ântâi'a-si-data primavér'a o Rîndunica sburandu, dar' ne ciripindu, acel'a va fi sanetosu si voiosu peste totu anulu; pe acel'a nime nare se-lu vorbéscu de reu. Celu ce inse vede ântâi'a-si-data o Rîndunica standu si ciripindu, aceluia, se crede, cá preste anu nu-i va merge bine, cá va fi bolnaviciosu si ómenii 'lu voru vorbi de reu.

Asemene nu e semnu bunu pentru cei ce audu ântâi'a-si-data vr'o Rîndunica ciripindu in podu, cá-ci atunci, credu ei, cá preste totu anulu nu voru fi sanetosi si voiosi, ci voru fi slabi si bolnaviciosi. Cá nu au vediut'o mai ântâiu sburandu voru fi vorbiti reu de ómeni.⁷⁾

De vede o fêta séu unu flecau ântâi'a-si-data primavér'a numai o singura Rîndunica, atunci, credu acesti'a, cá preste totu anulu voru fi singuri, cá nu se voru potea maritá séu insurá. De vede unu barbatu o singura Rîndunica, se teme se nu-i se 'ntêmple vre-o nenorocire, se nu-i móra nevést'a si elu se remâe apoi singuru, vedu-voiu. Totu asié credu si nevestatele.⁸⁾

Numai o unica Rîndunica vediuta ântâi'a-si-data primavér'a insemnéza, dupa credinti'a poporului românu, tot'deaun'a singurate. Éra mai multe Rîndunele, vediute de-odata, insemnéza, cá preste véra voru fi, cu cei ce le-au vediutu, mai multi inși la unu locu.⁹⁾

O séma de Români, candu vedu pentru prim'a óra primavér'a o Rîndunica, deaun'a stau pe locu si incepu a sapá cu unu cutitu séu óri cu ce au pe lînga dênsii sub calcâiulu piciorului stîngu, si intêmplandu-se se afie carbuni in loculu acel'a, atunci, credu ei, cá preste totu anulu voru fi sanetosi si voiosi, si voru aflá preste véra bani; ér' de nu afla carbuni, nu voru fi sanetosi. O séma

inse credu cá déca aflá carbuni, voru muri.¹⁾ Altii éra-si credu cá, déca vei sta locului unde vedi ântâi'asidata vre-o Rîndunica, si vei face cruce, atunci, déca vei vrea se sapi in acelu locu, vei aflá din intêmpare celu pucinu unu cruceriu.²⁾

Unele Românce, candu vedu ântâi'a-si-data o Rîndunica, sufla asupr'a ei si dicu:

»Cum se desparte cód'a t'a si nu se incalcesce, asié se mi se desparta si se mi se descalcéscu ori-ce incalcitura si incurcatura candu voi suflá asupr'a ei descurecându-o si desfacându-o.«³⁾

VII.

Mai departe credu Románii, cá vitele cornute, mai cu séma boii si vacile, pe sub cari sbóra vre-o Rîndunica se bolnavescu, si crusiescu adica se uda sange.⁴⁾

Cuibulu de Rîndunica se intrebuintéza de catra Români cá medicamentu in contr'a arsuriloru si oparituriloru prin focusi uncropu. Asié cei ce suntu arsi séu opariti, luandu unu cuibu de Rîndunica parasitu, muindu-lu apoi in apa calda si legându-se cu densulu la rana, spunu cá indata se vindeca.⁵⁾

Se mai intrebuintéza cuibulu de Rîndunica inea si in contr'a anginei.⁶⁾ Éra cei ce au friguri si nu potu scapá de densele se dice cá, indata ce se afuma cu patululu din cuibulu unei Rîndunele, indata ilu lasa frigurile.⁷⁾

Vacile, cari suntu bolohanite, inea se vindeca cu cuibu de Rîndunica, si anume: cuibulu se móie in apa calda si asié se léga apoi cu densulu ugerulu bolohanitu alu vacii.⁸⁾

Vitele, pe sub cari a sburatu vre-o Rîndunica si din caus'a acést'a crusiescu, dupa cum s'a aretatu mai susu, se potu vindeca numai cu cuibu parasitu de Rîndunica, adeca din care au sburatu Rîndunic'a, si cu puui, si anume se pune cuibu de-acest'a in taritie si se dau apoi vitelor bolnave cá se le manance, cari mancându-le, se dice ca indata se vindeca si nu crusiescu mai multu.⁹⁾

In fine e Rîndunic'a de catra Români considerata inea si cá unu profetu aln tempestatii si a anu-timpuriloru. Asié se dice cá déca vremea sta pe plóie, Rîndunic'a sbóra totu atingêndu pamentulu, si din candu in candu scóte sunete line, sparióse si plangatóre. Ér' candu

¹⁾ Credinti'a Romániloru din tienutulu Naseudului in Ardélu.

²⁾ W Schmidt. op. cit. pag. 22.

³⁾ Com. de Dlu P. Ursulu.

⁴⁾ Credinti'a Romániloru din Ilisiesci si din alte sate din Bucovin'a.

⁵⁾ Datin'a Romániloru din tienutulu Dornei com. de Dlu P. Ursulu,

⁶⁾ Vernavu. Physiographia Moldaviae. Bud'a 1836. pag. 58. apud B. P. Hasdeu „O notitia istorico-medicala“ publ. in Colum'n'a lui Traianu Nro. 33. (143) din 1 Noemvrie. 1872. pag. 229.

⁷⁾ Spusu de Bucsanda Jenacheviciu, descantatóre si elte Românce din Siretiu.

⁸⁾ Datin'a Rom. din Siretiu si din alte sate.

⁹⁾ Com. de V. Ungurénu.

¹⁾ Com. de Vasile Ungurénu, rom. din Ilisiesci.

²⁾ W. Schmidt. Das Jahr und seine Tage etc. Hermanstadt. 1866. pag. 22.

³⁾ Com. de Dlu P. Ursulu.

⁴⁾ W. Schmidt. op. cit. pag. 22.

⁵⁾ Credintia comuna in Bucovin'a.

⁶⁾ W. Schmidt. op. cit. pag. 22.

⁷⁾ Credinti'a Romániloru din Calafindesci, com. de C. Racol-ti'a si Sofi'a Frâncu, românce din locu.

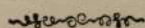
⁸⁾ Credintia fórté latita in Bucovin'a.

⁹⁾ Spusu de Vasile Ungurénu, Românu din Ilisiesci.

va se urmeze vreme buna, ea sbóra susu si se jóca cu surorile sale. Déca ne amenintia vre-o vijelie, ea se perde pintre nori si sbóra incetu.¹⁾

Candu incepu a veni Rîndunelele de prin tierile cele calde, unde petrecu ele peste iérna, e semnu cum cà si primavér'a a sositu si cà mai multu n'are se ninga. Éra candu se ducu Rîndunelele de pela noi, atunci nu e de parte nici iérn'a.²⁾

S. Fl. Marianu.

Monet'a de auru.

Noveleta.

Mirés'a se retrase in odai'a s'a si acceptá pe mirele seu june, care se aflá inca in sala conversandu cu ospetii nuntii. Trecùse deja mediulu noptii candu in urma soçiulu multu-acceptatu intrà si ingenunchià la piciórele frumósei s'ale neveste.

— Redicà-te, iubitulu meu Giorgescu! — disè femeia intîndu-si mân'a dragalasia spre soçi-i farmecat.

— Ba! — response barbatulu, sarutâdu cu pasiune manuti'a delicata a soçiei s'ale. Ba! . . . lasâme se remaniu si mai dèparte in acest'a pusetiune si se-ti tienu manutiele t'ale intru-ale mele; pentrucà mie si acum mi se impare cà totu lucrulu acest'a nu e decâtu unu visu frumosu, din care desceptându-me nu te-oiu mai avé pe tene sufletulu meu, . . . mè temu ca o se sbóri angerulu meu, indata ce te-voiu lasá din mâna. . . . Starea mea mi se pare asemenea cu a celor eroi din mithurile vechimei, cântate la légânulu meu, pe cari dinele i-i parasescu de comunu in celu mai fericitu momentu alu vietiei lor!

— Liniscesce-te iubitulu meu soçi! si nu cugetá mai multu la visele copilariei tale, pentru cà acuma te afli in realitate. Eri erâmu inca veduv'a Baronului Belford, astadi inse sum Elis'a Giorgescu, credintios'a t'a soçia.

Giorgescu avé causa de a-si imaginá ca vre-unu geniu graciosu a facutu acést'a intorsatura rapede in sórtea densului; pentrucà abia cu patru septemani inainte de acést'a, elu erá inca unu teneru seracu si necajitu si éca de-odata se vede multu mai avutu si mai fericitu decâtu cumu si-ar' fi potutu inchipui si in cele mai fantastice vise ale s'ale.

*

Erá de 25 ani, parentii i-i muriserà, si elu 'si sustiené vietí'a din pucin'a léfa ce primia cá ultimul scrietoriu la guvernul. Odata, aflându-se pe-o strata forte amblata a Bucuresciloru, unu echipagiu splendidu se opresce lînga dènsulu si o dama de elasa inalta, plecându-se spre feréstr'a caretei, 'lu agraesce: »Domnule, Domnule!« In momentulu urmatoriu servitoriulu, deschidendu usi'a caretei, 'lu invita cu totu respectulu cá se se urce in careta

si se ocupe locu lînga dam'a eleganta. Dupa ce sau indeplinitu tóte ácestea caret'a a inaintatu mai departe cu mersu rapede.

— Domnulu meu! — incepù dam'a cu afabilitate, — ti-am primitu biletulu si am aflatu dintrênsulu cà nu esti plecatu a primii amicabil'a mea invitare; sperezu totusiù cà vei avé gentileti'a de a onorá cu presentí'a-ti pré pretiuita sérat'a mea de mane.

— Eu? . . . eu, magnifica dómna? — intrebà cu mirare Giorgescu.

— Domni'a-ta, da domni'a-t'a. — O, Domnedieulu meu! . . . Scusà-me domnule! — disè cu confusiune dam'a. . . , Domni'a-t'a intru atât'a sémeni cu unu domnu care s'a indatinatu a me cercetá, incâtu am cugetatu ca-e elu. . . . Scusà-me domnule, scusà-me te rogu! . . . Ce vei cugetá domni'a-t'a? . . . O, Domnedieulu meu! . . . Dara asemenarea intre domni'a-t'a si cunoscutulu meu usioru ar' fi sedusu pe ori-cene.

Inca inainte de ce si-ar' fi potutu sfêrsi dam'a explicarile s'ale, echipagiulu se oprí in aul'a unui palatu pomposu si Giorgescu — amesuratu cerentieloru bunecuvientie — trebui se-si offere braçiulu pentru de a ajutá pe dama la coborirea din careta si la urcarea drepteloru palatului.

Femeia erá un'a dintre cele mai frumóse si mai farmecátore fiice ale Bucuresciloru. Perulu ei finu cá metas'a si negru cá pén'a corbului, faci'a ei alba si frageda cá flórea liliesi, intr'un'a cu busele ei rumene cá murele cari lasáu se se vedea dóne struri de denti albi cá alabastrulu si lucii cá margaritariulu: nu poté se nu farmece si pe celu mai impetritu fiu alu Evei.

Gratiile ei orbirã pe Giorgescu; si acest'a bucurosu se lasá incântatu de farmecele intr'unite in ea si se semtí pré fericitu ca, in diu'a urmatoria, potù luá parte la serata arangiata prin trêns'a si nu preste multu se facù óspele de tote dilele alu ei. — Tener'a veduva avea multi adoratori, dara refusându pe unulu dupa altulu, i-i instreina delu casa; si peste câteva septemani, Giorgescu erá singurulu ei favoritu, carui'a apoi i-i intinse si mân'a s'a.

Giorgescu nu erá uritu, dara precum si elu insusiù bene scié, nu erá nici frumosu, ér' vestmintele lui, cá a unui functionariu teneru cu léfa de o mia lei, eráu multu mai ordinare decâtu cá se-i pota imputá cenev'a cà dóraeroitoriulu ar' avé de a-si multiamí fericirea s'a. — Nu a potutu socoti dara altu-cev'a, decâtu cà dómna Belford 'lu iubesce pentru sene insusiù, pentru calitatile animei si ale spiritului seu, séu ca dóra are cev'a farmecu misteriosu, care i-a cuceritu lui pe acést'a dina pamenténa. Elu s'a miratu de tote ácestea, dara inca si mai multu s'a miratu candu, infaçiosiându-se la primaria, aici i se cetí contractulu de casatoria, prin care se dicé cà dènsulu a daruitu fietórei s'ale soçia dóuedieci mii de galbeni si ca totu elu are o posesiune mare in Transilvani'a, o padure in Bucovin'a si unu palatu in Bucuresci; éra mirés'a lui un'a dintre cele mai avute femei ale Angliei. Tóte áceste

¹⁾ Isaia Schintea, in „Siedietórea“ an. I. Bud'a-Pest'a. 1875. pag. 47.

²⁾ Credintia comuna in Bucovin'a.

i se parură unu visu, din care se temé in totu momentulu că se vá desceptá. Preutulu i-i impreunase pe viétia prin tain'a casatoriei; si elu totu nu credé in realitatea celoru intemperate cu dñsulu; pentru ace'a nici nu se îndepartá dela picioarele nevastei s'ale, ci i-i stringé cu pasiune manile dragalasié, temendu-se se nu o piérda.

— Redicá-te iubitulu meu Giorgescu! redicá-te! — díse din nou jun'a femeia. — Vîno si ocupa locu aici lângă menea, si asculta ce-ti voi povestí.

In urma Giorgescu trebui se se plece la vorb'a soçiei sale, si redicându-se se asiediá lângă dñs'a, fora inse de a-i lasá manutiele fragede dintru-ale s'ale. După acea femeia 'si începù enararea s'a:

* * *

A fostu odata o fetitia tenera, a carei'a parenti mai înainte fuseserá bogati, cari inse pe cându fetiti'a loru ajunse la etatea de 15 ani nu avéu decâtu ce'a ce poté câscigá capulu familiei cu munc'a si sêrguinti'a s'a. Mai ántáiu locuirá la tíera—in provincia—mai tardiu apoi se stramutará la Bucuresci, in speranti'a ca 'si voru poté imbutatí starea. Dara nemicu nu e mai greu cá a ne recâscigá averea care o amu pierdutu si a ne avéntá la pusetiunea sociala din care ni-au seosu prejudiciulu comunu alu omenimei, care nu sufere in pusetiune inalta pre celi seraci, ori si cátu de bogati ar' fi ei spiritualmente. Parentele fetei se convence curendu de zadarnici'a nisuintiei s'ale; si dupa o lupta cumplita cu lipsele si neajunsele vietiei, in urmá 'si plecá capulu spre vecinica odihna in unulu din spitalele capitalei. Femeia urmá nu preste multu pe soçulu seu si tener'a fetitia remasé singura, intr'o odaia din poditur'a unei case, din care proprietariulu scosese pâna si paturile cu paie ale multu deplânsiloru ei parenti si le vendù in pretiulu chiriei inea nesolvite.

Déca acést'a fetitia erá se aiba vre unu geniú benefacatoriu in viétia, acel'a trebuia se-i viná in cale intr'acestu stadiu alu deseversitei miseratati si se o ié de mâna,—se-o spriginésca si se-o indrepte in calea vietiei!... dar' de nicairi nici unu ajutoriu, de nicairi nici o vorba de mângaiare.

Tener'a fetitia statea acum singura in Bucuresci, fora parenti, rudeniú séu amici, parasita de toti, nu avéu nici o bucatura de pâne cá se-si aline fómee s'a; cercá, dóra va capetá cev'a de lucru, dar' cene se dé de lucru séu se primésca baremi in cas'a s'a pe o fetitia trentiurósa? N'a capetatu de lucru. In urma ne mai poténdu rebdá fómee ce o turmentá, 'si calcá pe anima si se hotari a porni — la cersitu. 'Si infasiurá capulu intr'unu velu, — singur'a moscenire remasa dela mama s'a, — se strémba de spate cá se apara nepotintiosa; si asié esí la utilia. Aici 'si intinsé mân'a rogoria spre trecatori. Dar' manuti'a i erá inca frumosa, tenera si frageda, usioru o poté aduce in banuála; pentru ace'a si-o retrasé cu rapediune si si-o inelúú intr'o pânzatura grósa. Se radímá apoi de unu cornu alu besericeí, cátu s'a potutu mai de-

parte de lampe, si de câte ori vedé trecúndu vre-o fetitia mai fericita 'si intindé man'a si ceré cu lacrimi in ochi unu banu pentru de a-si domolí fómee. Dara fetitiile de orasiu su cuprinse de alte grigi si nu se indura a si bagá in busdunariu manutiele loru delicate, pentru de a scote vre-unu banu cu care ar' poté se aline suferintiele nefericitiloru, si asié dela ele nu capetá nici unu banu. 'Si intinse apoi mân'a si spre betrani, dara betranéti'a face pe omu sgârcitu si ne'nduratu, si asié si acesti'a inca trecurá fora de ai ascultá suspinele.—Erá o séra rece si ploioá, sentinelele militari si politianesci pornirá deja la serviciulu loru de nópte, candu tener'a fetitia aproape lesínata de fómee 'si intinse inea odata mân'a ceréndu elemosina. Acel'a spre care 'si intinse de astadata mân'a erá unu barbatu teneru, care oprindu-se indata, scóse diu busdunariu unu banu si-lu aruncá fetitiei, pentrucá precum se vedea i erá gróza a se apropiá de acésta schidóla si a-i dá in mâna banulu.

In acél'asiú momentu pasí înainte unu politiaiu si prindiéndu de mâna pe fetiti'a cersitoria o agrai intr'unu tonu aspru:

— A, dá asié stamu? . . . Te-am prinsu scumpa paserica! . . . Inainte!

Indignatu de acést'a tractare aspra a politiaiuului facia de cersitori'a nevinovata, barbatulu care i dedese elemosina, pasí la mediulocu, prinse de mâna pe cersitori'a, de care se ingrozia mai înainte si intorcúndu-se catra politiaiu díse:

Laura.

(Finea va urmá.)

SCANTEIUTIE.

— *Drepturile reciproce ale casatoritiloru* suntu de trei specie, asié: Barbatulu si femeia eseróza unulu facia de celualaltu dreptulu martialu (de resbelu); femeia facia de amicul de casa dreptulu privatu; barbatulu facia de alte femeie dreptulu publicu.

-- *Una convenire amorósa impiedecata.* Unu intieptu dede, din intemperate, preste o scrisóre prin care unu cavaleru fixá soçiei dñsului una ora de convenire. Ce facú barbatulu? In locu se-si puna in rëndu revolverulu si se sté la pânda, cá multi usiorateci, elu luá la sene cuti'a in care se afláu dentii falsi ai soçiei s'ale 'si sarutându-si prunciú plecá liniseitu de a casa. — Elu erá asiguratu ca soçia s'a va remané a casa si nu se va presentá, in loculu unde o ascépta idolulu seu, fora de neci unu dente in gura.

— *Tradarea pedepsita.* Intr'unu coltiu din gradin'a situata la spatele caseloru Dlu X., ascunsu printre tufisia asceptá cu impacientia tenerulu B.

Dómn'a casei aruncá pe feréstra, in direptiunea juneului o bucată de lemn.

N'atinse bene pamentulu si indiscretulu Azoru (câne), dintr'o saritura atinge lemnulu si o ié la fuga spre stapán'a s'a, bucurandu-se de serviciulu ce-i face.

Dlu X., care esié pentru trebile s'ale observá ca pe lemnulu din gur'a cânelui erá legatu, c'o panglica rosia, unu micu biletu.

Mai curiosu de câtu ori candu de alta-data Dlu X. desface charti'a aplicata pe lemnu si cetesce:

— »Mai ardinte iubindu-te decâtu pâna aci, amorulu meu faci'a de tene cresce in totu momentulu. Barbatulu meu nu bânuesce nemicu. Vîno de séra la loculu sciutu!«

Domn'a X. confusa si superata ca post'a s'a fuse cu nerusinare intrerupta de Azoru, vene iute se-i ié din gura corespondinti'a, . . . dara . . . afla pe barbatulu seu cetîndu-i espansiunile animei.

— O, câne tradatoriu! — murmurâ domn'a X. palida de téma si rusine.

— Asié dómna, canele tradéza devotamentulu ce mi-ai juratu si pe care din nerodia tí-lu platíam cu diecimi de mii franci pe fie-care anu, in baluri si voiagie. . . .

— Inse . . . este prim'a gresiéla, si . . .

— Esi! — dişe sociulu sdrobotu de dorere.

Salonulu repudiatei femei a servitu de aici inainte locuintia lui Azoru.

Dlu X. n'a incungiuratu societatea femeieloru, dara n'a mai facutu distinctiune între ele.

Deceptiunea l'a orbitu atatu de multu cà n'a mai vedutu femei bune.

— *Unu rezervistu din Clusiu*, re'ntorsu din campani'a bosniaca, sosí pe neasceptate la locuinti'a familiei s'ale; si aflâ usi'a inchisa.

— Da deschidemi Anutia, sum eu, iubitul tu sociu.

— Te rogu barbata draga, re'ntorcete la gara; cà-ci asiú avé mare placere de a-ti esí inainte si a te primi cum se cade.

— *Cetatiénulu Wilksohn* din New-York tienù in casatoria patru sorori un'a dupa alt'a. Candu morí si cea de a patr'a, elu se adresâ din nou la socrulu seu, cà se-i dé si pe fét'a cea mai mica ce o mai are. La acest'a cerere socrulu octogenaru respunse:

— Bene, tí-o dau; dar' pentru Ddiu te rogu se numi iéi in urma si pe betran'a mea soçia.

— *Negustoria curiôsa*. In departamentulu jidanu alu Amsterdamului, deasupr'a unei pravalii, se afla urmatorulu anunciu: Levi Roboam traficantulu, tiene la dispositiunea publiculu totu soiulu de zaharicale si competuri, potéóve, cuie si scóbe, pele bene-argisita, cafea, céra, piperiu, si rumu, bumbacu, ace si tea; primesce si implinesce ori-ce comisuni in casa, grajdu, pe mare si uscatu; ciunta aripile paseriloru, codile câniloru si mátieloru, tunde ómeni si vitié, rade barbi si mustetie si impletisce cositie si sbiciuri. Soci'a densulu jupanés'a Rachel tiene scóla pentru prunci si fetitie, pune lipitoru si trage denti si masele, primesce si esecuta corespondintie între persone cari nu sciú scrie si ceti.

— *Principele Talleyrand* se aflâ pe patulu mortiei incungiurata de multime de medici.

— Probati se tusiti ori se fluierati! tí-dişe mediculu seu de curte.

— Nu potu tusi, iar' de a fluera ve rogu se me dispensati, pentru cá se nu se dica, invetiati mei medici, ca la finea comediei v'amu fluieratu precum a-ti si meritatu! — replicâ principele si abia mai dicîndu unu »Adio!« adormí pentru totu-deaun'a.

— *Utilitatea postei*. — Dómne! Dómne! ca neliniscita sum! — dicé domnisiór'a Luis'a nanasiulu seu, — ma-m'a are se nasca mâne.

— Cum se póte? = eschiamâ betranulu nanasiu — tatalu teu e dusu in streinetate acum de doi ani.

— O! ace'a nu face nemicu, — respunse fét'a, — tatalu meu ni tramite cate doue epistóle in tóta lun'a.

IDEI SI PRINCIPIA.

— Nas cerea nu este nemicu, unde un exista si virtute.
Moliere.

— Bunul sémtiu este invetiatoriulu vietiei omenesci.
Bosquet.

— Esteriorulu unei femei trebuie se vorbésca ochiloru, precum spiritulu si caracterulu ei vorbescu sufletulu si animei. Nu e destulu pentru dên'sa se se marginésca a urmari cu strictetia legile ordinei si ale curatieniei: la virtutié s'ale trebuie se adauga amabilitatea; la curatienia si la ordine, bunulu gustu si grati'a.

Contes'a de Gasparin.

— Virtutea este fiic'a legitima a moralei; cáinti'a este fiic'a ei adoptiva.
Ales. Dumas tatalu.

— Viçiurile nostre suntu cá unghile; le taiamu din candu in candu, dara ele érasii crescú.
Thalés Bernard.

— Fericirea este umbi'a omului: in suvenire, ea 'lu urméza; in sperantia 'lu precede.
Petit Senn.

— Pentru celu dreptu esiafodulu este patulu gloriei.
Lamartine.

REVISTA.

— Dobrogea s'a reincorporatu la pamentulu Romaniei libere, in dílele 14/26-16/28 novembre a. e. — Entusiasmulu ostiriloru române, cari avurâ fericirea de a-si încoronâ gloriile militare de pe Campulu Sangelui cu acestu actu de mare insemnatate istorica, — érá la culme. Alteti'a S'a Regale Domnulu Romaniloru au fostu de faci'a la acest'a reluare in posesinne a vechia-i provincia romana. — Poporatiunea din Dobrogea intempiná pe noii compatrioti cu strigate de bucuria si urrari de fericire.

— *Românc'a din Bucur'a*. In comun'a Bucur'a (Romania) traiaú in fericire Mari'a si Stanu T. Mitu casatoriti de unu anu. Candu trâmbiti'a resboiului cu Turcii chiamâ pe osteni la granitia, Stanu 'si sarutâ soçia si plecâ su stégu Stanu érá rezervistu. Resboiulu începú prin bombardari furióse, Romanii trecúrâ Dunarea, . . . lacrimile începúrâ a curge. — Intr'o demanétia, cuprinsu de doru, Stanu parasi trup'a si se întórse in satulu seu spre a-si vedé seçia. — »Ce cauti la mene, Stane?« — strigâ uimita Mari'a, candu 'lu vedí. — »Am fugitu din óste. cá se traescu lînga tene, Maria!« — »Vai! cáta necinste este pentru noi! . . . Dú-te, fugi Stane, se nu te véda ai satulu, ca moru. Tóte celelalte femei plîngu si se róga lui Ddiu pentru isbând'a Româniloru, pentru viéti'a facioriloru si barbatiloru lorú din resboiu. Numai tu Stane, ai parasitu óstea in ceasulu de primejdia. Fugi, nu aduce rusinea pe capulu nostru!« — Vorbele tierancei furâ asié de puternice, încéatu Stanu rusinatu plecâ la momentu. — Resboiulu s'a sférsitu, dar' Stanu nu s'a mai întorsu in satulu seu. Mari'a plînge, cà-ci singura a ramasu pe lume, cu copilasiulu seu. R. L.

— *Administratiunea rusésca din Basarabi'a rapita dela Romania'a*, a opritu trecerea in acest'a provincia a diuarialoru »Romanulu« »Romania libera« s. a. Buhele se temu de lumina: Pecatosii se temu si de umbra.

— *Russificare prin casatorie* tiéntesce marele colosu moscovitu. Cu acestu scopu s'a demandatu sub-oficialiloru si soldatiloru din armat'a rusésca, care tiene ocupata Bulgari'a, cá se se casatorésca cu fiice de-ale Bulgariiei, — facîndu-se si multime de avantaje tuturoru cari urméza acestui ordinu.

— † *Teodoru Petrisioru* profesoru la gymnasiulu superioru din Blasiu Collaboratoriá primariu la »Cartile Sateanului romanu.« — unu barbatu nefigatu in lucrari tiéntitóre la promovarea si redicarea poporulu romanu, — a repausatu in 22 novembre /4 decembre a. e. in spitalulu civilu din Sabiu. — Fiá-i tierin'a usióra si amentirea eternu-benecventata!!

— *Au impuscatu doi individi malcontenti asupr'a Regelui Spaniei si asupr'a Regelui Italiei*, — dar' din fericire nu i-au nimeritu.

— † *Vasillu Juga* notariu cerc. i) Suciulu sup. a fostu nimeritu in capu de-odata cu patru glóntie impuscate pe foresta, in 3 decembre st. n. sér'a la 7,6 óre. Elu se aflâ la mésa in braçia cu unu fiu alu seu er' ceialalti trei fi ai sei impreuna cu mam'a loru se afláu asmeenea in giurulu mesei. Acestor'a nu li se întâmplâ nemicu: dên'sulu inse, fora de a poté dice unu singuru cuventu, cadú indata la pamentu cu craniulu frântu bucati. Hotii se urmarescu. — Repensatulu a fostu unu Romanu adevératu zelosu pentru tote cauzele nationali besericesci si scolastice. Domnedieu 'lu odihnésca pre dên'sulu si ingriégésca de famili'a lui!!

— Resbelu a eruptu între Angli'a și Afganistanu, care este unu statu asiaticu.

— Resbelulu Orientale scrisu de Dlu Dr. A. P. Alecsi și Macsimu Popu, va continuá a aparé. In dílele acestea se voru distribui Brosiurile IV. V. și Edit. II-a Bros. II.

— H. Bresnitz redactorele diariului filo-romanu »Der Osten« a fostu decoratu de catra Principele Serbiei cu Crucea de oficiaru alu Ordinulu Takova.

— Hymen. Se cunúă Domnulu Augustinu Cosm'a cu Domnisióra Juliann'a Popu in Dersi'a la 17 novembre a. c.

— Flóre-uriasia a aflatu Caletoriulu Beccari in insul'a Sumatra. Acésta flóre e fórtu frumósa și maiestósa; si are grosime de unu metru. Beccari e a numitu *Amorphophallus titanus*.

— Pommerani'a, naia americana pentru transportu, lovindu-se in porturile franceze cu síta naia s'a enfundatu. Dintre 214 caletori ce se aflu pe dâns'a 172 au scapatu.

— »Scóla Româná« a carei intrerumpere o regretasè atátu de multu corpulu didacticu romanu, impreuna cu toti celi interesati cátu-si de pucinu de caus'a invetiamen-

tului nostru poporalu — va reaparé de-o-cam-data in fascióre lunarie de câte 3 cóle si invelitóri'a cu pretiulu de 4 fl. pe 1 anu séu 2 fl. pre 1/2 anu. — Program'a remáne acé'a-si numai cátu tractatele practice voru ocupá pe viitoriu unu locu mai estinsu. — Anulu foiei se va incepe cu lun'a lui octomvre si se vá finí cu lun'a lui septemvre. Fasciór'a 1 a aparutu la 25 octomvre a. c. — Prenumeratiunile se se faca la »Redactiunea »Scólei Române« in Sabiiu« cu bani gata: cá-ci pe credítu nu se va dá nemenui. Cunoscintiele estinse si pracs'a indelungata a Domnului Redactoru Vasile Petri, precum si a profesoriloru si invetiatoriloru romani cari s'au angagiatu a collucrá la acésta foia ne garantéza pe deplenu, ca ea se va tiené si pe viitoriu la inaltímea problemei s'ale, si ast'felu va reprezentá cu demnitate scóla româna.

Găcitură de siac.

De Mihaiu Popu Babutianulu.

Prenumerantii »An. Familiei.«

i-	u-	s-	i-	G-	e-	G-	n-	tu	scu	te,	re,	tu	De	De	is-
i-	p-	r-	g-	e-	a-	ma-	a.	rin-	tin-	ce-	li-	te,	vó-	ce	re,
R-	g-	î	de	l-	H.	d-	r-	re-	O!	pa-	O!	De	lu-	le	ste-
o-	a	r-	o-	'a	nulu	esti	Dus-	te;	re	po-	min-	ne-	rea	tó-	ai
o-	P-	c-	e-	é	le,	ju-	ca-	pré	ge-	A-	fló-	ci-	a-	le	ce
le,	de-	frun-	e-	ta-	Cluj	o-	an-	A-	ci-	cal-	ri-	A-	in-	so-	re-
'n-	prin	Fa-	câ	ta,	A	A-	Pe	cro-	sce	te	ju-	ca	sce,	ju-	le-
lu	me-	a	ta	tie-	—i	te-	be-	ne	ce;	loru	ca!	ta-	re-	flo-	candu
drulu	sce,	e-	sè	te.	ju-	ma,	na	sce	iu-	ta-	In	mea	mi-	—i	sce,
tii	se	man-	La	si	ra	rin-	san-	ma-	dom-	dul-	—í	plé-	be-	ra	ca
Pe	vi-	bre-	'n-	ca	ce,	tu	mea	pa-	—í	si	cea	tie-	pa-	De	zim-
um-	ti-	ne,	ne	ti	tór-	fà	pre	ta	cea	blandu	ca	re!	De	Pe	se-
Dom-	Me	me	scu-	De	iosu	eru	ca	Si	cum	dra-	ca	crén-	ri-	có-	ghia-
rinti	te-	ra-	nu-	pe	te.	de	—a	rin-	le	Si	Câ	Ce	da-	ra	ria
a-	ne	Sub	su-	ra	le-	Vo-	Dar'	ai	ga	pa-	g'a	fri-	ta	r'a	re-
sce,	fe-	pe	mí-	tro-	si	min-	e-	esti	te	tu	can-	pre-	la	to-	fa-

Dlu Jonu E. Tierenanu librariu in Oravitia, Dlu Tim. Miclea advocatu in Căcova, Dlu Joanu Lepa adv. in Oravitia, Dlu Jos. Novacu docente in Oravitia, Dlu Joanu Sporea cancelistu in Oravitia, Dlu Dim. Pocreanu comerciante in Oravitia, Dlu Georgiu Pocreanu cococariu in Oravitia, Dlu Georgiu Dragvescu docente in Oravitia, Dlu Baltazaru Munteanu advocatu in Oravitia, Dlu Baltazaru Apostolescu calcianariu in Oravitia, Dlu Pavelu Cimponeriu notariu cerc. in Oravitia romana, Dlu Nicolau Simu docente in Rachitova, Dlu Georgiu Tiunea docente in Varadia, Dlu Joanu Capetiu docente in Greovatiu, Dlu Jos. Rosiu docent in Cherneneca, Dlu Pavelu Laticu docente in Jitiu. Dlu Joanu Orza docente in Cielov'a rom., Dlu Ales. Philippovicu not. cerc. in Maidanu, Dlu Ales. Popovicu not. cerc. in Greovatiu, Dlu Octaviu Madincea preotu in Iladia, Dlu Dem. Prunesiu pedagogu III. in Caransebesiu.

Se póte deslegá dupa saritur'a calului. — Terminulu pentru deslegare e 10/22 decemvrie a. c. — Intre găcitori se va sortía »Dorulu« collectiune de poesie, ambe volumurile in o legatura eleganta; mai departe »Motii și Curcanii« dn A. I. Odobescu si 3 esempl. din novel'a »Amorú și dincolo de mormentu.«

— Voru urmá. —

Deslegarea Gaciturei de siacu din nr. 6.

Frumos e Adeverulu, frumoşa e Dreptatea,
Ceresca-i Libertatea la cei ce o iubescu;
Frumoşa-i Modesti'a, Blandeti'a, Castitatea,
Sublima-i respalirea din sênulu feciorescu!
Dar' mai frumosu in lume nu eredu că se mai fie
Că sfânt'a Armonia din Templulu lui Isusu,
Nascuta din Lumina că lumea se re'nvie,
Dar' care e aprôpe de veciniculu Apusu.
Că-ci legea s'a cea sfânta si vocea s'a divîna
Propaga Bunatatea si sincerulu Amoru,
Prin ea vedemu fericea, prin ea acea lumina
De care fugu misiiei in umbra cu floru.

Bene o-au deslegatu: Domnele si Domnişiorile: Emili'a Popu n. Marcusi, Eufrosin'a Petrescu, Emili'a Bordanu, Victori'a Maximu, Corneli'a Andre, Ludovic'a Huz'a, Eugeni'a Bercianu, Raveca si Anna Precupa; si Domni: Demitrie I. Papiriu, Joachim Munteanu, Teodoru Demianu, Teodoru Rom. Bota, Augustinu Lazaru, Dimitrie Prunesiu.

In urm'a sortirii esecutate in 28 nov. 10 dec. premiulu întâiu (o icôna) l'a dobânditu Dômn'a Emili'a Petrescu din Crasna (Bucevina) ér' alu doilea Dr'd Emili'a Bordanu din Lugosiu.

Deslegarea Logogrifului din nrulu 7.

Celea 15 cuvinte formate din silabele notate suntu: 1) Anreliu 2) Magureli 3) Infant 4) Catargiu 5) Ungvár 6) Lycurg 7) Udine 8) Faun 9) Avere 10) Mama 11) Ideal 12) Leu 13) Isac 14) Efendi 15) Ingemann.

Literile initiali a ac.storu cuvinte, cetindu-se de susu in josu, dau numele foiei „Amiculu Familiei“ ér' literile finali cetinduse de josu in susu dau numele Redactorelui acestei foie „Niculae Negrutiu.“

Bene o au deslegatu: Dômnelle si Domnişiorile: Emili'a Popu n. Marcusi, Valeri'a Victori'a Vicasiu n. Papiriu-Popu, Leontin'a Christiann, Mari'a Turcu, Eugeni'a Bercianu, Corneli'a Andre, Ludovic'a Huz'a, Elisa Dragalina: si dela Domni: Dr. Joanu Ardeleanu, Joachim Munteanu, Antoniu Vass, Alesandru Popovicia, Georgiu Junculovicu, Dimitrie Prunesiu, Gerasimu Domide, Joan Popu Sapiianu, A. P. Florianu, Basiliu Masc'a Popu, Alessiu Viciu, Nestoru Opreanu.

In urm'a sortirii esecutate in 28 nov. 10 dec. premiulu întâiu (2 icône) l'a dobânditu Dômn'a Valeri'a Victori'a Vicasiu n. Papiriu-Popu din Icolodunmare, ér' premiulu alu doilea (5. esempl. nov. „Amoru...“) Domnişior'a Elis'a Dragalina din Caransebesiu.

PREDICATORIULU

SATÊNULUI ROMANU.

Scriere periodică pentru predice si alti articli dein sfer'a besericésca.
Cursulu V. — Anulu 1879.

Va esî in fascicli lunari câte de doue côle, si va publicá: a) Predice pre dominece, serbatori si diverse ocasiun, — intre acestea unele prelucrate dupa s. Joanu gura de auru si alti ss. parenti si oratori celebri ai besericiei lui Christosu; b) Predice generali despre vertuti si viciuri, precumu si predice intoemite pre cele patru anu-tempuri; c) Diverse tractate retorice si catechetice, precumu si alte tractate teologice, morali, pastorali etc.; d) Biografiile celoru mai celebri barbati (archierei s. a.) ai besericeloru romaue, dein candu in candu si biografi'a a câte unu s. parinte alu besericiei resaritentis (ss. Vasiliu, Gregoriu, Joanu s. a.); e) Poesie religiose, morali si preste totu literarie; f) Istorióre si proverbie morali, precumu si ori-ce cuvente intielepte si amenunte aplicabili la predice si alte elaborate religiose-morali; g) Revista besericésca, scolastica si preste totu literaria. Pretiulu de prenumeratiune pre anulu intregu e 4 fl. v. a. (10 franci = lei noi) si e a se solvi inainte baremi de diumetate. — Prenumeranti „Predicatoriului sat. romanu“ voru primi gratis scrierea periodică „Cartile sat. romanu.“

CARTILE SATÊNULUI ROMANU.

Scriere periodică pentru tote trebuintiele poporului romanu.
Cursulu IV. — Anulu 1879.

Va esî in fiescecare luna câte una carte, baremi de una côle, — si va publicá: a) Istori'a Romaniloru, dedusa, pentru poporulu romanu, in forma de dialogu; b) Descrierea vietiei (biografi'a) a câte unu barbatu mai vrednicu de amentirea si recunoscentia a poporului romanu; c) Cunoscentie dein economia, industria, medicina, juridica si a.; d) Poesie vechie si noue, — mai cu sêma de acelea, cari atingu mai de-aprôpe pre poporulu nostru si impregiarile, in cari elu a traitu si traesce; e) Anecdote, proverbie si cuvente intielepte, de invetiatura si petrecere; f) Unele si altele din lumea mare. Pretiulu de prenumeratiune pre anulu intregu e numai 1 fl. v. a. (3 franci = lei noi), care e a se solvi inainte.

HIGIEN'A si SCOL'A.

Foia pentru sanetate, morbi, educatiune si instructiune.
Cursulu IV. — Anulu 1879.

Va esî in 1/13 di a fia-carei lune in numeri baremi de câte o côle, si va publicá: articli din sfer'a igieniei, medicinei poporali si a educatiunei si instructiunei poporali: — urmarindu afôra de ace'a toti pasii facândi pe terenulu scolaru si literariu, si tienendu in evidentiã pre cetitorii sei cu tote legile si despusetiunile privitorie la caus'a igienica si scolastica.

Cuprinsulu acestei foie este de mare valoare, pentru ace'a o recomandâmu publiculu cetitoriu, dar' mai alesu parintiloru, invetiatoriloru si directoriloru de scôle.

Pretiulu de prenumeratiune pre anulu intregu e 2 fl. v. a., pentru Romani'a si strainatate 5 franci = lei noi.

A se adresá pentru ori-care din aceste foie la editiunea loru in Ghierl'a (Szamosújvár).
Colectantii primescu gratis totu alu cincilea esemplariu.

POSTA REDACTIUNEI.

— Abonamentele pe anulu 1879, ne rogâmu a se face inã de cursulu acestei lune, că se ne scim orientá cu privire la numerulu esemplariiloru tiparinde. Pretiulu e a se solvi inainte.

— Onorabile Societati cari ni-au cerutu esemplaria gratuite, afe ca noi nu dispunemu decátu peste 1/2 parte a pretiului de abonamentu — 2/3 parte fiindu a Imprimariei-Editóre — si asiã nu le putem face altu favoan decátu a le jerta competent'a nôstra de 1 fl. pe annu sêu 50 cr. pe 1/2 annu.

Proprietaru, Editoru si Redactoru respundietoriu: **Niculae F. Negrutiu.**

Imprimari'a lui Joanu Stein in Clusiu.

AMICULU FAMILIEI.

FOIA BISEPTEMANARIA.

PENTRU TOTE TREBUINTIELE VIETIEI SOCIALI.

Instructiune.

Distractiune.

ANULU II. — 1879.

Va esî la 1/13 si 15/27-a di a fia-carei lune in numeri de câte 1—1 1/2 côle, formatu quartu mare, papiru finu, tipariu indesatu.

Va publicá articli sociali, poesie, novele, romanuri, suveniri de caletoria s. a.

Va tractá cestiuni literarie si scientifiche, cu reflexiune fiindu la cerentiile vietiei practee.

Va petrece cu atentiune vietii sociale a Romaniloru de pretotindene, precumu si a celoru-alalte poporatiuni dein patria si strainatate.

Prein umore dulce si satira alésa, va nisui a face câte una óra placuta familiei strivite de grigiele vietiei.

Preste totu va nisui a intinde totororu individiloru dein familia una petrecere nobile si instructiva.

Pretiulu de prenumeratiune pre anulu intregu e 3 fl. v. a., pre 1/2 annu 1 fl. 50. cr. v. a. — pentru Romani'a si strainatate pre 1 annu 8 franci = lei noi, pre 1/2 annu 4 franci = lei noi; si e a se tramite la redactiunea foiei in Ghierl'a (Sz.-Ujvár).

Colectantii primescu gratis totu alu cincilea esemplariu.

Articlii originali, la cererea auctorului, se remuneréza amesuratu materiei si estensiunei loru.

Esemplarie complete din anulu I.—1878 alu acestei foie mai suntu câteva si se vundu cu câte 1 fl. 50 cr. v. a. sêu 4 franci = lei noi.